DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 9	Warszawa, dnia 15 października 1925 roku	Rok VI

106.

O.I.5475/25.

USTALENIE NOWEGO SKŁADU WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Dnia 28 sierpnia 1925 r. wygasają pełnomocnictwa całego składu Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych, ustalonego dnia 28 sierpnia 1922 r.

Wobec powyższego, w myśl art. 2 Ustawy z dnia 17 lutego 1922 roku o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonarjuszom państwowym, na okres czasu od dnia 28 sierpnia 1925 r. do dnia 28 sierpnia 1928 r. ustalam następujący skład Wyższej Komisji Dyscyplinarnej i mianuję jej członkami następujących urzędników:

Dr. Józefa Gorzechowskiego —
Naczelnika Wydziału w V st. sł. — Przewodniczącym.
Dr. Juljana Makowskiego —
Naczelnika Wydziału w V st. sł. — Zastępcą Przewodniczącego
Leona Malhomme'a —
Naczelnika Wydziału w V st. sł. — „ „
Dr. Karola Rościszewskiego —
Naczelnika Wydziału w V st. sł. — Członkiem (Sędzią).
Dr. Stanisława Łosia —
Naczelnika Wydziału w V st. sł. — „ „
Tadeusza Romera —
Radcę Legacyjnego w V st. sł. — „ „
Henryka Mościckiego —
Naczelnika Wydziału w VI st. sł. „ „
Jerzego Tarnowskiego —
Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. — „ „
Jana Taylora —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „

Zygmunta Mostowskiego —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „
Leona Różyckiego —
Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. — „ „
Adama Tarnowskiego —
Sekretarza Legacyjnego I kl. w VI st. sł. — „ „
Jana Strzembosza —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „
Leona Klimeckiego —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „
Stanisława Janikowskiego —
Radcę Ministerjalnego w V st. sł. — „ „
Tadeusza Błaszkiewicza —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „
Stanisława Millaka —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „
Tadeusza Pawłowskiego —
Starszego Referenta w VI st. sł. — „ „
Dr. Tadeusza Brzezińskiego —
Wice-Konsula w VII st. sł. — „ „
Witolda Obrębskiego —
Urzędnika w VIII st. sł. — „ „
Eugenjusza Kostiuka —
Pomocnika Referenta w VIII st. sł. — „ „
Bronisławę Heinsównę —
Naczelniczkę Kancelarji w VIII st. sł. — „ „
Wandę Jazdowską —
Sekretarkę w IX st. sł. — „ „
Irenę Przychodzką —
Sekretarkę w IX st. sł. — „ „
Hieronimę Kozłowską —
Sekretarkę w IX st. sł. — „ „

Poza tem w dalszym ciągu utrzymuję następujące nominacje: pp.
Leona Babińskiego —
Radcę Ministerjalnego w V st. sł. — Rzecznikiem,
Stanisława Małachowskiego —
Starszego Referenta w VI st. sł. — Zastępcą Rzecznika,
Józefa Wołodkowicza —
Referenta w VIII st. sł. — Sekretarzem protokularnym,
Hieronimy Kozłowskiej —
Sekretarki w IX st. sł. siłą kancelaryjną.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

Warszawa, dn. 22/VIII.1925 r.

O.I.Org.10429.

107.

OKÓLNIK

W SPRAWIE RAPORTÓW ADMINISTRACYJNYCH URZĘDÓW DYPLOMATYCZNYCH PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICĄ.

§ 1. Podległe M. S. Z. urzędy dyplomatyczne i delegacje Rz. P. winny nadsyłać regularnie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych perjodyczne raporty administracyjne półroczne i roczne.

Za urzędy dyplomatyczne, obowiązane do nadsyłania raportów administracyjnych, dostosowanych do przepisów niniejszego Okólnika, należy uważać urzędy dyplomatyczne, w których miejscu siedziby znajduje się samodzielny konsulat.

§ 2. Raporty półroczne, stanowiące sprawozdanie z działalności podległego M. S. Z. urzędu dyplomatycznego w okresie czasu od 1 stycznia do 30 czerwca, winny być wysłane najpóźniej d. 15 lipca. Osobny raport za drugie półrocze jest zbędny i winien być zawarty w raporcie rocznym.

§ 3. Raport roczny winien stanowić retrospektywny przegląd całorocznej działalności urzędu i zawierać całkowitą charakterystykę jego rozwoju oraz porównanie co do ważniejszych działów pracy z latami poprzedniemi. Raport roczny może być obszerniejszy od raportu półrocznego, jednak nie powinien przekraczać kilkudziesięciu stron.

§ 4. Raporty administracyjne, zarówno półroczne, jak i roczne, winny być sporządzone według następującego planu:

a) sprawy ogólno-prezydjalne,
b) działalność sprawozdawcza,
c) ogólna ewidencja pracy urzędu w cyfrach.

Wyżej wymienione sprawy należy opracowywać według planu, podanego w punktach 1, 3 i 12 Okólnika z dnia 30 czerwca 1925 r. w sprawie raportów administracyjnych konsulatów i wydziałów konsularnych poselstw (Dz. Urz. M. S. Z. № 7/1925, poz. 73), przyczem, odnośnie do punktu 1, należy podać zamiast ciała konsularnego ciało dyplomatyczne.

§ 5. Perjodyczne raporty administracyjne powinny poruszać wyłącznie sprawy administracyjne.

§ 6. Raporty administracyjne winny być nadsyłane w dwóch egzemplarzach, w jednym oryginale i w jednej kopji, przyczem oba egzemplarze należy adresować do Departamentu Ogólnego M. S. Z., który je przesyła do wiadomości i zużytkowania wszystkim zainteresowanym wydziałom i referatom Ministerstwa.

§ 7. Sprawy, poruszone w raportach administracyjnych, a wymagające specjalnego i natychmiastowego załatwienia, winny być niezależnie od raportu poruszone w oddzielnych pismach, przyczem w jednem piśmie nie należy łączyć spraw różnych kategoryj.

Na kopjach raportów należy oznaczać zapomocą pieczątki nazwę urzędu i nazwisko urzędnika, podpisującego raport, oraz uwidocznić numer i datę raportu.

§ 8. W raportach administracyjnych należy unikać zbyt daleko idącej schematyczności oraz powtarzania danych, zawartych już w raportach poprzednich. Dane cyfrowe i materjały statystyczne winny być w miarę możności podane w odpowiedniem oświetleniu, uwydatniającem związek przyczynowy poszczególnych zjawisk, i ewentualnie zaopatrzone wnioskami, dającemi się na ich podstawie wysnuć.

9. Okólnik niniejszy nie dotyczy raportów politycznych oraz sprawozdań kasowych, co do których obowiązują nadal dotychczasowe przepisy.

10. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.; jednocześnie z tem traci moc obowiązującą Okólnik z dnia 12 lutego 1923 r. № A.II.142 w sprawie nadsyłania raportów administracyjnych przez podległe M. S. Z. urzędy dyplomatyczne (Dz. U. M. S. Z. № 4/23, poz. 38).

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 30/IX.1925 r.

K.I.4415.

108.

SPROSTOWANIE

Ustęp trzeci Okólnika № K.I.4415 z dn. 30 czerwca r. b. o raportach administracyjnych (Dziennik Urzędowy M. S. Z. № 7/1925, poz. 73), winien mieć brzmienie następujące:

„Tem samem tracą moc obowiązującą następujące Okólniki, uzupełniające lub zmieniające wyżej wymieniony Okólnik z d. 14 stycznia 1922".

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 21/IX.1925 r.

K.I.4416.

109.

OKÓLNIK

O DZIAŁALNOŚCI SPRAWOZDAWCZO-INFORMACYJNEJ KONSULATÓW I WYDZIAŁÓW KONSULARNYCH POSELSTW.

Działalność sprawozdawczą w dziedzinie administracyjnej, gospodarczej i kasowo-finansowej normują osobne instrukcje.

Raporty, nie należące do żadnej z wymienionych dziedzin, mogą być nadsyłane w dowolnych odstępach czasu, zależnie od inicjatywy urzędu,

i poruszać kwestje, które mogłyby w sposób specjalny zainteresować czynniki krajowe, a które dotyczą objawów życia kulturalnego i społecznego, ruchu oświatowego, spraw religijnych, zjazdów humanitarnych, naukowych, sportowych i innych, organizacji urzędów państwowych i samorządowych i t. p., jak również tematów, poruszonych w Okólniku M. S. Z. № K. I. 2560/pf. 187 z dnia 15 marca 1924 r.

Raporty tej kategorji winny być nadsyłane w 2 egzemplarzach: oryginale i kopji, i adresowane do M. S. Z., które zajmie się rozesłaniem kopij, względnie wyciągów, do zainteresowanych władz lub instytucyj. O ile raport został opracowany na specjalne żądanie innego Ministerstwa lub instytucji państwowej, należy oryginał raportu przesłać do danego urzędu za pośrednictwem M. S. Z. przy dołączeniu kopji do użytku Ministerstwa.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 30/VI.1925 r.

110.

K. III. w. 14622/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TRYBU POSTĘPOWANIA REPATRJACYJNEGO STOSOWANEGO DO CHORYCH OBYWATELI POLSKICH PRZEBYWAJĄCYCH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, iż sprawa repatrjacji obywateli polskich, przebywających zagranicą, którzy stali się ciężarem dla funduszów publicznych państwa pobytu wskutek potrzeby leczenia szpitalnego, została przekazana w d. 1.X.25 r. kompetencji urzędów administracyjnych II instancji. Co się tyczy repatrjacji obywateli polskich, przebywających zagranicą, którzy stali się ciężarem dla funduszów państwa pobytu z innych powodów, obowiązują nadal postanowienia Okólnika № 46, Dz. Urz. M. S. Z. № 4/24. W związku z powyższem, został ustalony następujący tryb postępowania.

1. Na skutek wystąpienia władz zagranicznych, Konsulat Rz. P. (wydział konsularny, poselstwo) zwraca się z wnioskiem repatrjacyjnym do właściwego urzędu administracyjnego II instancji.

Wnioski repatrjacyjne, aby mogły być uznane przez władze administracyjne II instancji za dostateczną podstawę do wszczęcia postępowania repatrjacyjnego, winny zawierać;

a) świadectwo lekarskie, zawierające stwierdzenie, na podstawie rozpoznania choroby, potrzeby leczenia szpitalnego oraz orzeczenie, czy chory jest zdolny do odbycia podróży do Polski, w jakich warunkach podróż

odbyć winien i pod opieką ilu pielęgniarzy. Świadectwo lekarskie winno być dostarczone wraz z wnioskiem repatrjacyjnym w oryginale i tłumaczeniu;

b) historję choroby leczonego w oryginale i o ile możności w tłumaczeniu;

c) kwestjonarjusz, wypełniony przez konsulat (wydział konsularny, poselstwo), na podstawie informacyj, na piśmie otrzymanych od władz zagranicznych, lub na podstawie wywiadu funkcjonarjusza placówki.

NB. Materjał informacyjny, otrzymany od władz zagranicznych, lub sprawozdanie z wywiadu funkcjonarjusza placówki winno być dołączone do wniosku.

d) Wszelkie dokumenty, informacje możliwe do zebrania przez placówkę, dotyczące tożsamości i obywatelstwa chorego, i to zarówno w wypadkach, gdy obywatelstwo polskie chorego jest dostatecznie udokumentowane, jak i wówczas, gdy zachodzi potrzeba dalszych dochodzeń w kraju oraz stanu majątkowego chorego i krewnych, prawnie obowiązanych do ponoszenia kosztów jego leczenia i repatrjacji, a nadto także dane, które ułatwiłyby właściwym władzom ustalenie, jaki związek samorządowy obowiązany jest do pokrywania kosztów leczenia szpitalnego chorego w kraju;

e) wniosek repatrjacyjny władz zagranicznych w oryginale i tłumaczeniu;

f) umotywowaną opinję placówki Rz. P. o podstawach prawnych wniosku repatrjacyjnego, o szczególnych okolicznościach sprawy, mogących mieć wpływ na dalszy tok postępowania repatrjacyjnego i na decyzję o repatrjacji oraz o kompletności i wiarogodności przesyłanych aktów sprawy.

UWAGA: Wnioski repatrjacyjne władz zagranicznych, dotyczące jednocześnie kilku osób, członków jednej rodziny, z których jedne po przybyciu do kraju potrzebować będą dalszego leczenia szpitalnego, a inne wymagać będą opieki społecznej i ewentualnego umieszczenia w odpowiednim zakładzie opiekuńczym, winny być kierowane przez placówki, za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w jednakowych odpisach do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) oraz do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, które w tych sprawach działać będą w ścisłem porozumieniu.

Władza administracyjna II instancji zawiadamia konsulat Rz. P. (wydział konsularny, poselstwo) o zgodzie lub odmowie na repatrjację. przyczem w razie odmowy nadmienia, że sprawa może być wznowiona w drodze dyplomatycznej, t. j. przez poselstwo polskie, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalną Dyrekcją Służby Zdrowia).

3. W wypadku otrzymania zgody na repatrjację, placówka Ministerstwa Spraw Zagranicznych ustala, w porozumieniu z władzami państwa jej urzędowania, termin odstawienia chorego do miejsca przejęcia i bezpośrednio zawiadamia o tem dyrektora szpitala, ponadto zaś w wypadkach repatrjacji zamorskiej — administratora obozu emigracyjnego w Gdańsku co najmniej na dwa tygodnie przed terminem.

4. Poselstwo (konsulat, wydział konsularny) zwracać się będą do Ministerstwa Spraw Zagranicznych we wszelkich kwestjach spornych, powstałych na tle repatrjacji pomiędzy placówką i władzą administracyjną II instancji.

Niniejszy Okólnik obowiązuje z dniem otrzymania.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 2/X.1925 r.

111.

O.I.5751/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UPOSAŻENIA EMERYTÓW, ZATRUDNIONYCH W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH.

Wobec nasuwających się wątpliwości przy stosowaniu postanowień art. 25 Ustawy z d. 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. Ust. Rz. P. № 6/24, poz. 46), w razie zatrudnienia emerytów przez urzędy zagraniczne Ministerstwa w charakterze pracowników kontraktowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i ścisłego wykonania załączone pismo Ministerstwa Skarbu № 1178/DB/EM z d. 3 sierpnia 1925 r., w tej sprawie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych jednocześnie zawiadamia, że, stosownie do pisma Ministerstwa Skarbu № 1966/DB/EM, z d. 1 kwietnia 1925 r., remuneracyj, zasiłków, przyznawanych ewentualnie emerytom, zatrudnionym w urzędach zagranicznych M. S. Z., w razie jakiegoś szczególnego nieszczęśliwego wypadku w rodzinie i t. p., nie należy brać pod uwagę przy stosowaniu art. 25 Ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 roku, i że urzędy zagraniczne M. S. Z. winny zawiadamiać odpowiednie Izby Skarbowe (Izbę Skarbową we Lwowie, względnie Wydział Skarbowy województwa śląskiego) tylko o stałych miesięcznych wynagrodzeniach, pobieranych przez emerytów, zajętych w placówkach polskich zagranicą.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

ZAŁĄCZNIK

MINISTERSTWO SKARBU
№ 1178/DB/EM
Postanowienia art. 25 Ustawy emerytalnej z 11/XII.1923 r.

Warszawa, dn. 3 sierpnia 1925 r.

Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych
w miejscu.

Na pismo z dn. 13 stycznia 1925 r., № O. I. 130/25, Ministerstwo Skarbu oznajmia, że, w przypadkach zatrudnienia emerytowanych funkcjo-

narjuszów państwowych w placówkach zagranicznych (art. 25 Ustawy emerytalnej 11 grudnia 1925 r.), należy przeliczać zaopatrzenia emerytalne według waluty obcej danego miejsca służbowego według przeciętnego kursu miesięcznego giełdy warszawskiej, ewentualnie z poprzedniego miesiąca, według kursu, ustalonego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (w wypadkach, gdy dana waluta nie jest notowana na giełdzie), i tę kwotę porównywać z uposażeniem, wypłacanem funkcjonarjuszowi państwowemu służby zagranicznej w danym stopniu służbowym i w odnośnej miejscowości.

Z obliczonego w ten sposób zaopatrzenia emerytalnego można tylko taką część wypłacać, która, łącznie z tem wynagrodzeniem z tytułu zajęcia emeryta, nie będzie przekraczała uposażenia czynnego danego funkcjonarjusza na danej placówce poza granicami Państwa.

Za Ministra Skarbu

(—) *Dr. Czechowicz*

Naczelnik Wydziału.

Warszawa, dn. 18/VIII.1925 r.

112.

№ K.III.b.7522.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY PROCEDURY PRZY ZAŁATWIANIU SPRAW ZWIĄZANYCH Z KOSZTAMI LECZENIA OBYWATELI POLSKICH W SZPITALACH ZAGRANICZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że sprawy kosztów leczenia obywateli polskich w szpitalach zagranicznych, które dotąd załatwiane były w drodze korespondencji przedstawicielstw państw obcych w Polsce z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, zostały w dniu 1.X.25 przekazane, za wyjątkiem spraw, zastrzeżonych w p. III niniejszego Okólnika, kompetencji urzędów administracyjnych II instancji; te ostatnie będą je odtąd załatwiały w drodze bezpośredniej korespondencji z polskiemi przedstawicielstwami zagranicznemi.

W związku z powyższem został ustalony następujący tryb postępowania.

I.

Władze obce będą się zwracały w powyższych sprawach do odnośnych konsulatów Rz. P., które przekazywać będą sprawy te województwom.

II.

Władze administracyjne II instancji załatwiać będą zapytania konsulatów (wydziałów konsularnych, poselstw) Rz. P. zagranicą, dotyczące kosztów leczenia, w drodze bezpośredniej korespondencji wyłącznie w sprawach:

a) stwierdzenia obywatelstwa polskiego leczonego oraz jego przynależności gminnej;

b) dochodzenia, czy zamieszkują w Polsce osoby, zobowiązane prawnie do zapłaty kosztów leczenia;

c) badania stosunków majątkowych leczonego ewentualnie stosunków majątkowych osób, zamieszkałych w Polsce, prawnie zobowiązanych do opieki nad leczonym.

III.

Ponieważ Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) zastrzega do swej decyzji:

a) sprawy zasadnicze, wynikające z wykonania lub interpretowania umów międzynarodowych;

b) sprawy, dotyczące ściągania sum pieniężnych;

c) sprawy, dotyczące kwestyj lub żądań, nie przewidzianych w art. II,— przeto sprawy te będą załatwiane w dotychczasowym trybie, t. j. drogą dyplomatyczną (przez poselstwa obce).

IV.

W wykonaniu niniejszego Okólnika należy przestrzegać, aby urzędy kraju rezydencji placówki w przesłanych urzędom konsularnym wnioskach, dotyczących kosztów leczenia obywateli polskich, dokładnie wyszczególniały:

a) imię i nazwisko osoby leczonej;

b) imiona jej rodziców;

c) datę i miejsce jej urodzenia oraz miejsce przynależności;

d) nazwę szpitala, w którym dana osoba była leczona, oraz czas przebywania w szpitalu.

Zwracając uwagę, że Okólnik niniejszy będzie obowiązywał z dniem jego otrzymania, Ministerstwo Spraw Zagranicznych uprasza o notyfikowanie powyższego Ministerstwu Spraw Zagranicznych kraju urzędowania placówki.

Za Ministra

(—) *W. Babiński.*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 30/IX. 1925 r.

O. I. Org. 10924/25.

113.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIAN WE WZORZE UMOWY, ZAWIERANEJ Z KONSULAMI HONOROWYMI.

W związku z Rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19-go maja 1925 roku w sprawie ogólnej taryfy opłat konsularnych (Dz. Ust. Rz. P. № 56 z 1925 r., poz. 402), Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, jak następuje:

§ 1. Punkt 10 wzoru umowy, zawieranej z konsulami honorowymi (załącznik I do Okólnika № A. II. 908 z d. 15/XII. 1923 — Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z r. 1923, poz. 197), ulega zmianie i zyskuje brzmienie następujące:

„Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje P. % wszystkich wpływów konsularnych, z wyjątkiem jednakowoż opłat, przewidzianych w § 4 Rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 maja 1925 r. w sprawie ogólnej taryfy opłat konsularnych, które to opłaty pobierają się zawsze na rachunek Skarbu Państwa.

Wyżej określoną sumę .... % obliczać należy netto po uprzedniem potrąceniu wpływów z pozycyj, wyszczególnionych w § 4 powyższego Rozporządzenia.“

Jednocześnie punkt 10 wzoru umowy w przekładzie francuskim (załącznik II do Okólnika № A. II. 908 z d. 15/XII. 1923 r. — Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 197) ulega zmianie i otrzymuje brzmienie następujace:

„Le Gouvernement Polonais reconnaît à M...... .... % de toutes les recettes du Consulat, à l'exception toutefois des taxes prévues par le § 4 du Décret du 19 mai 1925 du Ministre des Affaires Étrangères de concert avec les Ministres des Finances, du Commerce et de l'Industrie, de l'Intérieur, de la Justice, du Travail et de l'Assistance Publique, au sujet du tarif consulaire général, lesquelles taxes seront toujours perçues pour le compte du Trésor de l'État.

La somme précitée de .... % sera évaluée netto, déduction faite des recettes, énumérées au § 4 du dit Décret.“

§ 2. Poselstwa Rz. P. winny zmiany, wyszczególnione w § 1 niniejszego Okólnika, wprowadzić niezwłocznie do zawartych już umów z podlegającymi im konsulami honorowymi i o wykonaniu postanowień Okólnika zawiadomić Departament Ogólny M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn. 18 września 1925 r. Dyrektor Departamentu.

O.I.Org.10933/25.

114.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ROZSPRZEDAŻY ZNACZKÓW POLSKIEGO TOWARZYSTWA CZERWONEGO KRZYŻA.

Powołując się na Okólnik № 129 z dnia 20.VIII.1924 roku w sprawie rozsprzędaży znaczków Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża, Ministerstwo Spraw Zagranicznych ponownie poleca podległym M. S. Z. urzędom zagranicznym poparcie powyższej akcji.

Postanowienia Okólnika № 129 z dnia 20.VIII.1924 r. co do otrzymywania znaczków i przesyłania sum, uzyskanych z ich sprzedaży, pozostaje nadal w mocy.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 7/IX.1925 r.

№ O.I.7110

115.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU WRZEŚNIU 1925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Dr. Namysłowski Władysław — Konsul II kl. w Berlinie — do Konsulatu Rz. P. w Hamburgu, z dniem 1 października 1925 r.

Pomian Alf — Konsul I kl. w Hamburgu — do Konsulatu Rz. P. w Berlinie, z dniem 1 października 1925 r.

Różycki Leon — Radca ministerjalny w M. S. Z. — do Poselstwa Rz. P. w Waszyngtonie w charakterze Kontrolera rachunkowego, z dniem 1 października 1925 r.

Dernałowicz Władysław — Referent w M. S. Z. — do Poselstwa w Hadze w charakterze Sekretarza legacyjnego II kl., z dniem 1 października 1925 r.

Gawroński Jan — Sekretarz legacyjny II kl. w Poselstwie Rz. P. w Hadze — do Centrali M. S. Z. z dniem 1 października 1925 r.

Korsak Witold Adam — Referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — do Poselstwa Rz. P. w Pradze w charakterze Sekretarza Poselstwa II kl., z dniem 1 października 1925 r.

Sidorowicz Władysław — Wicekonsul w Konsulacie Rz. P. w Strassburgu — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 września 1925 r.

Szczerbiński Zdzisław — Sekretarz Poselstwa Rz. P. w Pradze — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 września 1925 roku.

Wdziękoński Aleksy — Referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — do Konsulatu Rz. P. w Strassburgu, z dniem 1 października 1925 r.

Dębiński Konrad — urzędnik w X st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Charkowie — do Centrali M. S. Z.,, z dniem 1 września 1925 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M. S. Z.

Marlewski Józef — pracownik kontraktowy w Gdańsku — na służbę prowizoryczną w VIII st. sł., z przydziałem do biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku, z dniem 1 września 1925 r.

Karwicka Elżbieta — Pracowniczka kontraktowa w Mińsku, przyjęta na służbę prowizoryczną w charakterze Adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. — z przydziałem do Konsulatu Generalnego w Mińsku, z dniem 1 września 1925 r.

Zbyszewski Władysław — pracownik kontraktowy w M. S. Z. — na służbę prowizoryczną w charakterze Sekretarza konsularnego w X st. sł., z przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Charkowie, z dniem 1 września 1925 r.

ZWOLNIENI:

Wieluch Doman — Wicekonsul w VII st. sł. w M. S. Z. na własne żądanie, z dniem 31 października 1925 r.

Adamczewski Czesław — Sekretarz konsularny w IX st. sł. w M. S. Z,, z dniem 30 września 1925 r.

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.